

DYREKTYWA KOMISJI 2006/70/WE**z dnia 1 sierpnia 2006 r.**

ustanawiająca środki wykonawcze do dyrektywy 2005/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do definicji „osoby zajmującej eksponowane stanowisko polityczne”, jak również w odniesieniu do technicznych kryteriów stosowania uproszczonych zasad należytej staranności wobec klienta oraz wyłączenia z uwagi na działalność finansową prowadzoną w sposób sporadyczny lub w bardzo ograniczonym zakresie

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

przekazanie instytucjom i osobom stosownych wytycznych w tym zakresie.

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę 2005/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 października 2005 r. w sprawie przeciwdziałania korzystaniu z systemu finansowego w celu prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu⁽¹⁾, w szczególności jej art. 40 ust. 1 lit. a), b) i d),

- (3) Funkcji publicznych na szczeblu niższym niż krajowy zasadniczo nie należy uznawać za znaczące. Jednakże w przypadku gdy ich znaczenie polityczne jest porównywalne ze znaczeniem podobnych funkcji na szczeblu krajowym, instytucje i osoby objęte niniejszą dyrektywą powinny ustalić, na podstawie oceny ryzyka, czy osoby sprawujące takie funkcje publiczne należy uznać za osoby zajmujące eksponowane stanowiska polityczne.

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z dyrektywą 2005/60/WE instytucje i osoby nią objęte zobowiązane są stosować, w oparciu o ocenę ryzyka, środki wzmożonej należytej staranności wobec klienta w przypadku transakcji lub stosunków gospodarczych z osobami zajmującymi eksponowane stanowiska polityczne zamieszkującymi w innych państwach członkowskich lub w krajach trzecich. W kontekście takiej analizy ryzyka zasoby instytucji i osób objętych dyrektywą powinny być skoncentrowane w szczególności na produktach i transakcjach, z którymi wiąże się wysokie ryzyko prania pieniędzy. Osoby zajmujące eksponowane stanowiska polityczne są rozumiane jako osoby, które sprawują znaczące funkcje publiczne, jak również członkowie ich najbliższej rodziny oraz osoby znane jako bliscy współpracownicy tych osób. Aby zapewnić spójne stosowanie pojęcia „osoby zajmujące eksponowane stanowisko polityczne”, określając grupy osób zaliczających się do tej kategorii, należy w szczególności wziąć pod uwagę różnice społeczne, polityczne i gospodarcze pomiędzy poszczególnymi krajami.

- (4) Dyrektywa 2005/60/WE zobowiązuje instytucje i osoby nią objęte do zidentyfikowania bliskich współpracowników osób fizycznych, które sprawują znaczące funkcje publiczne, wówczas gdy współpraca taka jest publicznie znana lub gdy instytucja lub osoba mają powody sądzić, że współpraca taka istnieje. Nie jest zatem wymagane prowadzenie aktywnych dociekań przez instytucje i osoby objęte dyrektywą.

- (2) Instytucje i osoby objęte dyrektywą 2005/60/WE mogą nie stwierdzić, że dany klient należy do jednej z kategorii osób zajmujących eksponowane stanowiska polityczne, mimo że zastosowały uzasadnione i odpowiednie środki w tym względzie. W związku z tym państwa członkowskie, wykonując swoje uprawnienia w zakresie stosowania tej dyrektywy, powinny odpowiednio rozważyć potrzebę zagwarantowania, aby wymienione osoby nie były automatycznie pociągane do odpowiedzialności za tego typu błąd. Państwa członkowskie powinny także rozważyć ułatwienie stosowania tej dyrektywy poprzez

- (5) Osób określanych jako osoby zajmujące eksponowane stanowiska polityczne nie należy uznawać za takie po zakończeniu sprawowania przez nie funkcji publicznych, z uwzględnieniem minimalnego okresu przejściowego.

- (6) Biorąc pod uwagę, że zastosowanie, w oparciu o ocenę ryzyka, ogólnych procedur należytej staranności wobec klienta w sytuacjach obarczonych niewielkim ryzykiem stanowi zgodnie z dyrektywą 2005/60/WE standardowe narzędzie, jak również fakt, że uproszczone procedury należytej staranności wobec klienta wymagają zrównoważenia kontrolami w innych elementach systemu w celu zapobiegania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, stosowanie uproszczonych procedur należytej staranności wobec klienta należy ograniczyć do wąskiej grupy przypadków. W tych przypadkach instytucje i osoby objęte wymienioną dyrektywą będą nadal podlegać tym samym wymogom i będą zobowiązane między innymi do stałego monitorowania stosunków biznesowych w celu wykrywania skomplikowanych transakcji lub transakcji o wyjątkowo dużej wartości, które nie mają wyraźnego celu gospodarczego lub prawnego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 309 z 25.11.2005, str. 15.

- (7) Krajowe organy władzy publicznej zasadniczo uznaje się za klientów, z którymi związane jest niskie ryzyko w ich państwach członkowskich, w związku z czym mogą one zgodnie z dyrektywą 2005/60/WE podlegać uproszczonym procedurom należytej staranności wobec klienta. Jednakże żadne europejskie instytucje, organy, urzędy ani agencje, w tym Europejski Bank Centralny (EBC), nie kwalifikują się bezpośrednio do uproszczonych procedur należytej staranności wobec klienta w ramach kategorii „krajowe organy władzy publicznej” lub, w przypadku EBC, kategorii „instytucje kredytowe i finansowe”, wskazanych w dyrektywie. W przypadku tych jednostek ryzyko prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu nie jest jednak wysokie, dlatego więc powinny one zostać uznane za klientów, z którymi związane jest niskie ryzyko, i podlegać uproszczonym procedurom należytej staranności wobec klienta, pod warunkiem że spełnione są odpowiednie kryteria.
- (8) Ponadto stosowanie uproszczonych procedur należytej staranności wobec klienta powinno być możliwe w przypadku osób prawnych, które prowadzą działalność finansową i które nie są instytucjami finansowymi zgodnie z definicją zawartą w dyrektywie 2005/60/WE, lecz które spełniają wymóg przejrzystości w odniesieniu do ich tożsamości oraz wymogi dotyczące mechanizmów kontroli, w szczególności w zakresie zwiększonego nadzoru. Jest to możliwe w przypadku przedsiębiorstw świadczących usługi w zakresie ubezpieczeń powszechnych.
- (9) W przypadku produktów i powiązanych transakcji stosowanie uproszczonych procedur należytej staranności wobec klienta powinno być możliwe w ograniczonym zakresie, na przykład gdy korzyści płynące z danego produktu finansowego nie mogą zasadniczo zostać zrealizowane na rzecz osób trzecich oraz gdy korzyści te mogą być zrealizowane jedynie w perspektywie długoterminowej, jak w przypadku niektórych ubezpieczeń inwestycyjnych lub produktów oszczędnościowych, lub jeżeli produkt finansowy zapewnia finansowanie rzeczowych składników aktywów w postaci umów leasingowych, na podstawie których prawny i faktyczny tytuł własności składnika aktywów pozostaje przy firmie leasingowej, lub w postaci kredytów konsumpcyjnych o niskiej wartości, pod warunkiem że transakcje realizowane są za pośrednictwem rachunków bankowych i nie przekraczają określonego progu. Kontrolowane przez państwo produkty skierowane na ogół do określonych kategorii klientów, takie jak produkty oszczędnościowe na rzecz dzieci, powinny zostać objęte uproszczonymi procedurami należytej staranności wobec klienta, nawet jeżeli nie wszystkie kryteria są spełnione. Przez kontrolę państwa należy rozumieć działania wykraczające poza standardowy nadzór rynków finansowych, przy czym kontrola ta nie powinna obejmować produktów emitowanych bezpośrednio przez państwo, takich jak instrumenty dłużne.
- (10) Przed dopuszczeniem stosowania uproszczonych procedur należytej staranności wobec klienta państwa członkowskie powinny ocenić, czy w przypadku danych klientów lub produktów i powiązanych transakcji ryzyko prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu jest niskie, zwracając szczególną uwagę na wszelkie działania tych klientów lub na wszelkiego rodzaju produkty lub transakcje, które mogą, ze względu na swój charakter, być używane lub wykorzystywane w celu prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu. W szczególności wszelkie działania podejmowane przez klientów w odniesieniu do produktów, z którymi związane jest niskie ryzyko, mające na celu zachowanie anonimowości lub ukrycie tożsamości, należy uznać za obciążone ryzykiem i potencjalnie podejrzane.
- (11) W niektórych przypadkach osoby fizyczne lub prawne mogą prowadzić działalność finansową w sposób sporadyczny lub w bardzo ograniczonym zakresie, jako działalność uzupełniająca w stosunku do innej działalności niefinansowej, jak hotele świadczące usługi wymiany walut na rzecz swoich klientów. Zgodnie z dyrektywą 2005/60/WE państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o wyłączeniu tego rodzaju działalności finansowej z zakresu stosowania wymienionej dyrektywy. Oceny sporadycznego lub bardzo ograniczonego charakteru tych działań należy dokonać przy uwzględnieniu określonych dla transakcji progów ilościowych, jak również obrotów danego przedsiębiorstwa. Progi te należy ustalić na szczeblu krajowym dla określonych rodzajów działalności finansowej, tak aby uwzględnić różnice pomiędzy poszczególnymi krajami.
- (12) Ponadto osoba prowadząca działalność finansową w sposób sporadyczny lub w bardzo ograniczonym zakresie nie powinna świadczyć pełnego zakresu usług finansowych, lecz jedynie usługi konieczne w celu usprawnienia jej działalności podstawowej. W przypadku gdy działalność podstawowa danej osoby jest związana z działalnością objętą dyrektywą 2005/60/WE, działalności finansowej prowadzonej w sposób sporadyczny lub w bardzo ograniczonym zakresie nie należy wyłączać z zakresu stosowania dyrektywy, nie dotyczy to podmiotów zajmujących się handlem towarami.
- (13) Niektóre rodzaje działalności finansowej, takie jak usługi przelewu lub przekazu środków pieniężnych, mogą być potencjalnie częściej używane lub wykorzystywane w celu prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu. Dlatego konieczne jest zagwarantowanie, aby usługi te lub podobna działalność finansowa nie zostały wyłączone z zakresu stosowania dyrektywy 2005/60/WE.
- (14) Należy wprowadzić przepisy umożliwiające, w razie konieczności, jak najszybsze cofnięcie decyzji przyjętej na podstawie art. 2 ust. 2 dyrektywy 2005/60/WE.
- (15) Państwa członkowskie powinny zagwarantować, aby decyzje o wyłączeniu nie były wykorzystywane w celu prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu. W szczególności powinny one unikać przyjmowania decyzji na podstawie art. 2 ust. 2 dyrektywy 2005/60/WE, jeżeli władze krajowe mają szczególne trudności z egzekwowaniem przepisów lub monitorowaniem ich wykonywania, na skutek nakładania się kompetencji państw członkowskich, jak w przypadku usług finansowych świadczonych na pokładzie statków zapewniających transport pomiędzy portami w różnych państwach członkowskich.

(16) Stosowanie niniejszej dyrektywy pozostaje bez uszczerbku dla stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 2580/2001 z dnia 27 grudnia 2001 r. w sprawie szczególnych środków restrykcyjnych skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom mających na celu zwalczanie terroryzmu⁽¹⁾ oraz rozporządzenia Rady (WE) nr 881/2002 z dnia 27 maja 2002 r. wprowadzającego niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom związanym z Osamą bin Ladenem, siecią Al-Kaida i talibami i uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 467/2001 zakazujące wywozu niektórych towarów i usług do Afganistanu, wzmacniające zakaz lotów i rozszerzające zamrożenie funduszy i innych środków finansowych w odniesieniu do talibów w Afganistanie⁽²⁾.

(17) Środki ustanowione niniejszą dyrektywą są zgodne z opinią Komitetu ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy i Finansowania Terroryzmu,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsza dyrektywa ustanawia środki wykonawcze do dyrektywy 2005/60/WE w odniesieniu do:

- 1) technicznych aspektów definicji osób zajmujących eksponowane stanowiska polityczne, podanej w art. 3 ust. 8 wymienionej dyrektywy;
- 2) technicznych kryteriów oceny tego, czy w określonych sytuacjach ryzyko prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, o którym mowa w art. 11 ust. 2 i 5 wymienionej dyrektywy, jest niewielkie;
- 3) technicznych kryteriów oceny, czy zgodnie z art. 2 ust. 2 dyrektywy 2005/60/WE uzasadnione jest niestosowanie tej dyrektywy do określonych osób fizycznych lub prawnych, które prowadzą działalność finansową w sposób sporadyczny lub w bardzo ograniczonym zakresie.

Artykuł 2

Osoby zajmujące eksponowane stanowiska polityczne

1. Dla celów art. 3 ust. 8 dyrektywy 2005/60/WE określenie „osoby fizyczne, które sprawują lub sprawowały znaczące funkcje publiczne” obejmuje:

⁽¹⁾ Dz.U. L 344 z 28.12.2001, str. 70. Rozporządzenie ostatnio zmienione decyzją 2006/379/WE (Dz.U. L 144 z 31.5.2006, str. 21).
⁽²⁾ Dz.U. L 139 z 29.5.2002, str. 9. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 674/2006 (Dz.U. L 116 z 29.4.2006, str. 58).

a) szefów państw, szefów rządów, ministrów oraz wiceministrów lub zastępców ministrów;

b) członków parlamentu;

c) członków sądów najwyższych, trybunałów konstytucyjnych oraz innych organów sądowych wysokiego szczebla, których decyzje nie podlegają apelacji, z wyjątkiem sytuacji nadzwyczajnych;

d) członków trybunałów obrachunkowych oraz zarządów banków centralnych;

e) ambasadorów, *chargés d'affaires* oraz wyższych oficerów sił zbrojnych;

f) członków organów administracyjnych, zarządczych lub nadzorczych przedsiębiorstw państwowych.

Do żadnej z kategorii wymienionych w akapicie pierwszym w lit. a)–f) nie należy zaliczać funkcjonariuszy średniego lub niższego szczebla.

Do kategorii wymienionych w akapicie pierwszym w lit. a)–e) zalicza się w stosownych przypadkach stanowiska na szczeblu wspólnotowym i międzynarodowym.

2. Dla celów art. 3 ust. 8 dyrektywy 2005/60/WE określenie „członkowie najbliższej rodziny” obejmuje:

a) małżonka/małżonkę;

b) partnera traktowanego przez prawo krajowe jak małżonek/małżonka;

c) dzieci i ich małżonków lub partnerów;

d) rodziców.

3. Dla celów art. 3 ust. 8 dyrektywy 2005/60/WE określenie „osoby znane jako bliscy współpracownicy” obejmuje:

a) osoby fizyczne, o których wiadomo, że są współbeneficjentami podmiotów prawnych lub porozumień prawnych, lub utrzymują inne bliskie stosunki biznesowe z osobą określoną w ust. 1;

b) osoby fizyczne będące jedynymi beneficjentami podmiotów prawnych lub porozumień prawnych, o których wiadomo, że zostały założone na faktyczną korzyść osoby określonej w ust. 1.

4. Bez uszczerbku dla stosowania, w oparciu o ocenę ryzyka, środków wzmożonej należytej staranności wobec klienta, instytucje i osoby, o których mowa w art. 2 ust. 1 dyrektywy 2005/60/WE, nie są zobowiązane uznawać za osobę zajmującą eksponowane stanowisko polityczne osoby, która przynajmniej od roku nie sprawuje już znaczących funkcji publicznych w rozumieniu ust. 1 niniejszego artykułu.

Artykuł 3

Uprozczone procedury należytej staranności wobec klienta

1. Dla celów art. 11 ust. 2 dyrektywy 2005/60/WE państwa członkowskie mogą, z zastrzeżeniem ust. 4 niniejszego artykułu, uznawać klientów będących organami lub podmiotami publicznymi oraz spełniających wszystkie niżej wymienione kryteria za klientów, w przypadku których ryzyko prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu jest niewielkie:

- a) klient pełni funkcje publiczne na mocy Traktatu o Unii Europejskiej, traktatów ustanawiających Wspólnoty Europejskie lub wspólnotowego prawa pochodnego;
- b) tożsamość klienta jest publicznie dostępna, przejrzysta i pewna;
- c) działalność klienta, jak również jego rachunkowość są przejrzyste;
- d) klient jest odpowiedzialny przed instytucją wspólnotową bądź organami państwa członkowskiego albo istnieją inne właściwe procedury weryfikacji zapewniające kontrolę działalności klienta.

2. Dla celów art. 11 ust. 2 dyrektywy 2005/60/WE państwa członkowskie mogą, z zastrzeżeniem ust. 4 niniejszego artykułu, uznawać klientów będących osobami prawnymi, ale nie organami lub podmiotami publicznymi, natomiast spełniających niżej wymienione kryteria, za klientów, w przypadku których ryzyko prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu jest niewielkie:

- a) klient jest jednostką, która prowadzi działalność finansową wykraczającą poza zakres wskazany w art. 2 dyrektywy 2005/60/WE, lecz na którą rozciągnięte zostały wymogi wymienionej dyrektywy na mocy przepisów krajowych zgodnie z jej art. 4;
- b) tożsamość klienta jest publicznie dostępna, przejrzysta i pewna;

c) na mocy przepisów krajowych klient musi podlegać wymogowi zezwolenia na prowadzenie działalności finansowej i możliwa jest odmowa wydania takiego zezwolenia, jeżeli właściwe organy uznają, że osoby, które faktycznie kierują lub będą kierowały działalnością danej jednostki, lub rzeczywistości beneficjenci tej jednostki nie są odpowiednimi osobami posiadającymi wymagane kwalifikacje;

d) klient podlega nadzorowi, w rozumieniu art. 37 ust. 3 dyrektywy 2005/60/WE, przez właściwe organy w zakresie zgodności z krajowymi przepisami transponującymi wymienioną dyrektywę oraz, w stosownych przypadkach, z dodatkowymi wymogami wynikającymi z przepisów krajowych;

e) niewywiązanie się przez klienta z zobowiązań, o których mowa w lit. a), podlega skutecznym, proporcjonalnym i odstrasającym karom obejmującym odpowiednie środki administracyjne lub kary administracyjne.

Jednostki zależne zalicza się do jednostek, o których mowa w akapicie pierwszym lit. a), tylko wówczas, jeżeli zostały one również indywidualnie objęte wymogami dyrektywy 2005/60/WE.

Dla celów lit. c) w akapicie pierwszym działalność prowadzona przez klienta jest nadzorowana przez właściwe organy. W tym kontekście nadzór oznacza rodzaj działalności nadzorczej związanej z najwyższymi kompetencjami nadzorczymi, w tym z możliwością przeprowadzania inspekcji na miejscu. Takie inspekcje obejmują przegląd zasad, procedur, ksiąg i rejestrów oraz kontrole wrywkowe.

3. Dla celów art. 11 ust. 5 dyrektywy 2005/60/WE państwa członkowskie mogą, z zastrzeżeniem ust. 4 niniejszego artykułu, zezwolić instytucjom i osobom objętym niniejszą dyrektywą na uznanie, że w przypadku produktów spełniających wszystkie niżej wymienione kryteria lub transakcji związanych z tymi produktami ryzyko prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu jest niewielkie:

- a) produkt stanowi przedmiot pisemnej umowy;
- b) związane z nim transakcje są realizowane za pośrednictwem rachunku klienta w instytucji kredytowej objętej dyrektywą 2005/60/WE lub w instytucji kredytowej mieszczącej się w kraju trzecim, w którym obowiązują wymogi równoważne wobec ustanowionych w wymienionej dyrektywie;
- c) produkt lub związana z nim transakcja nie są anonimowe, a ich charakter umożliwia terminowe stosowanie art. 7 lit. c) dyrektywy 2005/60/WE;

- d) produkt podlega uprzednio określonej górnemu progowi;
- e) korzyści z danego produktu lub związanych z nim transakcji nie mogą być realizowane na rzecz osób trzecich, z wyjątkiem przypadku śmierci, inwalidztwa, osiągnięcia uprzednio określonego zaawansowanego wieku i podobnych przypadków;
- f) w przypadku produktów lub związanych z nimi transakcji umożliwiających inwestycje środków w aktywa finansowe lub roszczenia, w tym roszczenia ubezpieczeniowe lub innego rodzaju roszczenia warunkowe:
- i) korzyści z produktu lub związanych z nim transakcji podlegają realizacji jedynie w perspektywie długoterminowej;
 - ii) produkt lub związane z nim transakcje nie mogą zostać wykorzystane jako zabezpieczenie;
 - iii) w trakcie trwania stosunku umownego nie dokonuje się wcześniejszej spłaty, nie dokonuje się spieniężenia instrumentu, ani nie przystępuje się do wcześniejszego rozwiązania umowy.

Dla celów lit. d) w akapicie pierwszym progi określone w art. 11 ust. 5 lit. a) dyrektywy 2005/60/WE mają zastosowanie w przypadku polis ubezpieczeniowych lub produktów oszczędnościowych o podobnym charakterze. Bez uszczerbku dla akapitu trzeciego w innych przypadkach maksymalny próg wynosi 15 000 euro. Państwa członkowskie mogą wprowadzić odstępstwa od tego progu w przypadku produktów, które związane są z finansowaniem rzeczowych składników aktywów oraz w przypadku, gdy tytuł prawny i faktyczny własności aktywów nie jest przeniesiony na klienta do czasu wygaśnięcia stosunku umownego, pod warunkiem że próg określony przez państwa członkowskie dla transakcji związanych z tego rodzaju produktami, nie przekracza 15 000 euro rocznie, niezależnie od tego, czy transakcja jest przeprowadzona w jednej operacji czy w kilku operacjach wyglądających na powiązane.

Państwa członkowskie mogą wprowadzić odstępstwa od kryteriów określonych w lit. e) i f) w akapicie pierwszym w przypadku produktów, których cechy określone są przez właściwe krajowe organy władzy publicznej dla celów interesu ogólnego, które korzystają ze szczególnych korzyści od państwa w formie bezpośrednich dopłat lub ulg podatkowych i których wykorzystanie jest kontrolowane przez te organy, z zastrzeżeniem, że korzyści z produktu są realizowane dopiero w perspektywie długoterminowej oraz że próg określony dla celów lit. d) w pierwszym akapicie jest wystarczająco niski. Gdzie stosowne, próg ten może być ustalony jako maksymalna kwota roczna.

4. Oceniając, czy ryzyko prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu jest niskie w przypadku klientów lub produktów i transakcji, o których mowa w ust. 1, 2 i 3, państwa członkowskie zwracają szczególną uwagę na działalność tych klientów lub na tego rodzaju produkty lub transakcje, które ze względu na swój charakter mogą być z dużym prawdopodobieństwem używane lub wykorzystywane w celu prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu.

W przypadku klientów lub produktów i transakcji, o których mowa w ust. 1, 2 i 3, państwa członkowskie nie uznają ryzyka prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu za niewielkie, jeżeli dostępne są informacje wskazujące na to, że takie ryzyko może nie być niskie.

Artykuł 4

Działalność finansowa prowadzona w sposób sporadyczny lub w bardzo ograniczonym zakresie

1. Dla celów art. 2 ust. 2 dyrektywy 2005/60/WE państwa członkowskie mogą, z zastrzeżeniem ust. 2 niniejszego artykułu, uznać, że osoby prawne i osoby fizyczne prowadzące działalność finansową i spełniające wszystkie niżej wymienione kryteria nie wchodzi w zakres stosowania art. 3 ust. 1 lub ust. 2 wymienionej dyrektywy:

- a) działalność finansowa jest ograniczona pod względem wartości bezwzględnych;
- b) działalność finansowa jest ograniczona pod względem transakcji;
- c) działalność finansowa nie jest działalnością podstawową;
- d) działalność finansowa jest działalnością pomocniczą bezpośrednio związaną z działalnością podstawową;
- e) z wyłączeniem działalności, o której mowa w art. 2 ust. 1 pkt 3 lit. e) dyrektywy 2005/60/WE, działalność podstawowa nie jest działalnością, o której mowa w art. 2 ust. 1 wymienionej dyrektywy;
- f) działalność finansowa realizowana jest wyłącznie na rzecz klientów korzystających z działalności podstawowej i nie jest oferowana na szerszą skalę.

Dla celów lit. a) w akapicie pierwszym obroty ogółem z działalności finansowej nie mogą przekroczyć progu, który musi być wystarczająco niski. Próg ten ustala się na szczeblu krajowym dla poszczególnych rodzajów działalności finansowej.

Dla celów lit. b) w akapicie pierwszym państwa członkowskie stosują górny próg na klienta i dla pojedynczej transakcji, bez względu na to, czy transakcja jest przeprowadzana jako pojedyncza operacja czy kilka operacji wyglądających na powiązane. Próg ten ustalany jest na szczeblu krajowym dla poszczególnych rodzajów działalności finansowej. Jest on wystarczająco niski, aby dane rodzaje transakcji były niepraktyczną i nieefektywną metodą prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, próg ten nie przekracza 1 000 euro.

Dla celów lit. c) w akapicie pierwszym państwa członkowskie wymagają, aby obroty z działalności finansowej nie przekraczały 5 % całkowitych obrotów danej osoby prawnej lub osoby fizycznej.

2. Oceniając ryzyko prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu dla celów art. 2 ust. 2 dyrektywy 2005/60/WE, państwa członkowskie zwracają szczególną uwagę na wszelką działalność finansową, która ze względu na swój charakter może być z dużym prawdopodobieństwem używana lub wykorzystywana w celu prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu.

W przypadku działalności finansowej, o której mowa w ust. 1, państwa członkowskie nie uznają ryzyka prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu za niewielkie, jeżeli dostępne są informacje wskazujące na to, że takie ryzyko może nie być niskie.

3. Wszelkie decyzje na mocy art. 2 ust. 2 dyrektywy 2005/60/WE podają leżące u ich podstaw powody. Państwa członkowskie przewidują możliwość cofnięcia takich decyzji w razie zmiany okoliczności.

4. Państwa członkowskie zapewniają monitorowanie ryzyka lub stosują inne odpowiednie środki gwarantujące, aby wyłączenie przyznane na mocy decyzji z art. 2 ust. 2 dyrektywy 2005/60/WE nie było wykorzystywane przez osoby zajmujące się praniem pieniędzy lub finansowaniem terroryzmu.

Artykuł 5

Transpozycja

1. Państwa członkowskie wprowadzą w życie najpóźniej do dnia 15 grudnia 2007 r. przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Państwa członkowskie niezwłocznie przekazują Komisji teksty tych przepisów oraz tabelę korelacji pomiędzy wymienionymi przepisami i niniejszą dyrektywą.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odesłanie do niniejszej dyrektywy lub odesłanie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odesłania określane są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przedstawiają Komisji teksty najważniejszych przepisów prawa krajowego, które przyjmują w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 6

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 7

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 1 sierpnia 2006 r.

W imieniu Komisji
Charlie McCREEVY
Członek Komisji